

SCHERZANDO

REVISTA CATALANA MUSICAL

ANY XIX GIRONA, X AGOST M.CM.XXVIII. ANNUM. CCXIII

L'ORFEÓ CATALÀ A GIRONA

PER a cloure la tanda de concerts que organitza durant l'any la nostra «Associació de Música», fou contractat l'«Orfeó Català», audició de la qual ens prenem la llibertat de fer un petit comentari. El sol nom de l'al ludida massa choral ja és una garantia per a que hom reconegui l'alta valor de la vetllada—d'un ordre interpretatiu— però no podem pas deixar de fer constar que el programa confeccionat per aital concert no ens va complaure del tot.

Pot ésser una de les característiques que ens honora, és la de la sinceritat. Es que hem nascut en una terra que el sol hi bat de ple a ple i la tramuntana s'emporta mar endins les impureses que de tant en quant queden sospeses damunt la plana, no podem dir una cosa per altra; i això fa que amb tot el respecte per l'«Orfeó», que considerem quasi l'únic en el món, protestem en part de l'exposició d'obres que ens féu oir. Millet, Cumelles-Ribó, Sancho Marraco, Pérez Moya, Ravel, Massarani, Nicolau, Vives i Palestrina foren els autors escoliits.

No pensem regatejar cap mèrit; coneixem a bastament l'obra rica en colors i en tècnica d'aquests músics, mestres en el difícil art d'escriure bé; mes entre les seves produccions n'hi ha d'un millor convenciment i d'una total definició. L'«Orfeó Català» no pot distreure la seva incomparable labor en petites versions polifòniques. El fruit d'un llarg estudi per part del mestre Millet i la ferma voluntat dels cantaires, han de donar la seguretat absolutat de cada una de les composicions emprades en la confecció d'un programa per més caràcter provincial que tingui. Avui com mai, cal ésser exigent per a que no es confongui tot ço que és dolent amb ço que és innegablement bo.

L'art, i amb distinció la música, fa com la bondat de l'home: no hi pot haver termes mitjos. A l'home que s'el retreu per la seva bondat, però que se li regoneix algun que altre defecte, motiu del qual no li deixa abastar el grau definitiu de bonesa, és que aquest home no té res de bo; en conseqüència és dolent. Sab aparentar una virtut que mai ha posseït. La composició musical—per exemple—que sols amanyaga les orelles sense entrar de ple en el cor i està revestida d'efectismes, podeu assegurar que és música dolenta, no hi veureu mai la inconfusible grapa del geni, sinó l'afició i la pedanteria, aquesta mena d'intrús maligne disfressat de geni, que sab sostenir descaradament la ignorància a l'alçària que li és convenient.

Sempre que hom estigui dotat de la condició indispensable per a formar examen analític d'una cosa, cal fer-ho amb valentia i, un cop destriat tot, acceptar o rebutjar sense compassió.

Parlant dels chorals que l'«Orfeó» ens regalà amb la seva impecable dicció, hem de notar dues composicions del mestre Vives, «Collsacreu» i «Processó a la muntanya», vertaderes obres mestres, escrites en un moment de felicitat inspiració i que valgueren a la massa coral que les executà una franca i ben merescuda ovació. En canvi dues obretes del mateix autor, «La Fira» i «Comiat», ens deixaren un regust de choral sarçuelesc.

Es tanta l'admiració que sentim per l'«Orfeó Català» i per son il·lustre director, que tota composició que no estigui a l'alçària d'ells, ens sembla que resta importància a la seva grandesa conjuntiva; i ja que els pobles amb llurs cors i orfeons tenen la mirada fita en l'altíssima actuació artística d'aquesta famosa entitat, cal que sigui el mestre Millet precisament, qui senyali sempre el camí de la bona música — escrupolosament bona — punt bàsic per a la cultura musical popular de casa nostra.

J O S E P M A S S A N A S

EL VIOLONCEL·LISTA ANTONI SALA

HEUS ací com s'expressa la premsa de Londres amb motiu del concert que en aquella ciutat ha donat el notabilíssim artista català. *The Times* diu: «No hi ha cap dubte que Antoni Sala és un dels primers violoncel·listes d'avui dia. En el seu recital a «Wignore Hall» va fer-ne la demostració, començà amb la

«Sonata» de Valentini acompanyat per Miss Ella Svimey, on va fer veure en els més difícils passatges la seva gran soltura i impuls incomparables. Després, amb la cooperació de Robert Casadesús, tocà la «Sonata» de Beethoven, arribant al més alt punt d'interpretació i execució formidables. No solament hom sentia la magnífica serenitat de la música, sinó també la seguretat del compositor; tot estava cuidat, ni ia més petita cosa podia desiluir l'èxit. Aquests dos artistes feren un perfecte conjunt en la sentida música de la «Sonata» d'Ireland, encara que aquí algun passatge ingrat de la composició feia que alguns moments el piano sobressortís un xic massa.»

Afegeix *The Daily Telegraph*: «Coneixiem ja a Antoni Sala com a cel·lista de promesa. El seu recital a «Wignore Hall» el classifica definitivament en el reduït número de cel·listes de rang internacional. El senyor Sala reuneix totes les condicions, la pura tècnica de l'escola clàssica, el gran mecanisme, la seva dolça expressió ho demostra tot en la «Sonata» de Valentini. Tocà la «Gavotta» amb un matís tant delicat que difícilment un altre violoncel·lista el podria igualar. Amb Robert Casadesús donà una poètica interpretació de la «Sonata» de Beethoven Opus 69, n.º 3, sobresortint per la seva magnífica vibració, i en el Scherzo la seva agudesesa de só fou insuperable. El pianista l'ajudà molt a tenir l'èxit en la «Sonata» de Jolm Jieland i va persuadir l'auditori al mateix temps de qué aquest era l'intent del compositor. El senyor Sala acabà el concert eu mig d'un entusiasme delirant amb Herbert Hugues, «Lament of Fanaid Groxe» i Liszt-Popper, «Rhapsodie».

F U G U E S

UNA «Fuga» d'aquesta Revista ha merescut per part del músic gironí Elíseo Boix una rèplica inserida en el nostre confrare *El Autonomista*. Aquella opinió contrària als homenatges sistemàtics, exposada sincerament, ha ferit la susceptibilitat exagerada del Sr. Boix, qui portat pel seu afany reivindicador, ha agafat el «rave per les fulles», convertint-se — potser malgrat ell mateix — en propi panegirista. No cal oblidar que nosaltres solament deploràvem, per bé d'alguns dels artistes afectats, aquelles admiracions, que per nàixer en l'anònim i per lo molt que es prodiguen, situen sovint en igual pla les obres sinceres i assenyades, de les producte, no més, de la irreflexió o l'audàcia.

Creiem en la bona fe que inspirà aquelles audicions-homenatge, en el sacrifici monetari que realitzaren els organitzadors, en les seves respectables garanties personals; però malgrat els esforços del Sr. Boix, resten encara submergits en l'anònim aquells patrocïnadors a qui tant aferrissadament defensa, ja que si bé no dubtem de què tots ells aportaren unes quotes, això no és prou—en tots els casos—per a garantir l'encert artístic de la finalitat.

I, per últim, el cronista coneix la modèstia personal del Sr. Boix, però no pot opinar de l'alcanc dels homenatges, vinculant-los a la forma més o menys nutritiva amb que es desenrotllen. — J. M. J.

C O N C U R S O S M U S I C A L S

V I I C O N C U R S . — A N Y 1 9 2 8

Els Srs. Marmessors de Na Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera, instituïren a nom i en memòria d'aquesta dama un repartiment de premis a obres musicals, mitjançant concursos que es convoquen el dia 8 de maig de cada any. L'Orfeó Català, de Barcelona, associant-se als desitjos dels Srs. Marmessors, i en compliment d'honrosa comanda, endreça als compositors catalans el present cartell: Premi de 2,000 pessetes a la millor i més important composició per a quartet d'instruments d'arc (1.er i 2.^{on} violí, viola i violoncel). Els compositors són lliures d'adoptar la forma i divisió clàssica del Quartet, o qualsevol altra forma que la inspiració i el bon gust els suggereixin.

Els compositors que concorrin al present Concurs han d'ésser fills de terres de llengua catalana (Catalunya, Balears, València, Rosselló, etc.), o han de tenir, quan menys, deu anys de residència en alguna de les encontres on es parla la llengua nostra. L'Orfeó Català podrà exigir dels autors premiats la documentació necessària per a justificar aquesta condició. Les composicions no hauran d'ésser escrites de mà dels mateixos autors, sinó de copista, procurant en elles la major claredat. En cas de publicar-se alguna de les composicions mereixedores de premi de la present Fundació, serà obligatori estampar, en el lloc més escaient, que l'obra ha estat premiada en els Concursos Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera, divent-se així mateix

precisar l'any corresponent. Els Srs. Marmessorés es reserven, en la persona d'En Rafel Patxot i Jubert, el dret de publicar aquelles composicions premiades que bé li sembli, retenint del producte de la llur venda les despeses de publicació, i deixant a benefici dels autors els rendiments successius.

L'Orfeó Català es reserva el dret de fer executar, sempre que vulgui, les composicions premiades, els manuscrits de les quals passaran a formar part del seu Arxiu-Biblioteca i en cap cas no podran sortir-ne. Si l'autor d'alguna de les obres premiades en desitja còpia, l'Orfeó Català la farà treure, essent-ne la despesa a càrrec de l'autor. La propietat de les obres premiades queda a favor de llurs autors. És potestatiu del Jurat el deixar d'adjudicar el premi, en tot o en part, per raó del magre valor de les obres presentades. Les composicions, que hauran d'ésser rigorosament inèdites, s'enviaran a l'Orfeó Català (carrer Alt de Sant Pere), a nom de Joan Salvat, Secretari dels Concursos Concepció Rabell i Cíbils, Vda. Romaguera, i cada una d'elles portarà un lema. Terme d'admissió: Fins per tot el dia 15 de febrer de 1929.

El veredicté del Jurat es farà públic el dia 8 de maig de 1929. Per a conèixer els autors premiats quan es publiqui el veredicté del Jurat, aquest demanarà l'enviu d'uns quants compassos de la composició premiada, acompanyats del nom i residència del guanyador del premi. Els autors premiats seran degudament convocats a recollir els premis en una data compresa dintre els tres mesos següents a la publicació del veredicté. Els compositors que, en circumstàncies normals i havent estat convocats per tres vegades, no es presentin a recollir els premis dintre els tres mesos assenyalats, s'entendrà que renunciïn als drets llurs. Les obres no premiades es retornaran a llurs autors durant els tres mesos següents a la publicació del veredicté, mitjançant la presentació del lema i els sis primers compassos. Les que no es retirin durant el dit terme, l'Orfeó Català es desentén del compromís de guardar-les.

Formen el Jurat els mestres següents: Lluís Millet (designat per l'Orfeó Català); Vicents M.ª de Gibert (designat per En Rafel Patxot i Jubert); Josep Barberà (designat pel Conservatori del Liceu).

Barcelona, 8 de maig de 1928.

C O R R E S P O N D E N C I A

SANT FELIU DE GUIXOLS. — Organitzat per Viatges Blaus ha tingut lloc una bella festa que motivà un esclat de entusiasme a totes les persones que hi assistiren. La part musical a càrrec de la cobla «Barcelona» i «Orfeó Cants de Pàtria», que dirigeix l'intel·ligent mestre Baró Güell, féu sentir entre altres obres la sardana «Juny» del malaguanyat Garreta, harmonitzada per chor mixte i cobla pel mestre Vilà, produint una ovació esclatant no solament per la bella interpretació, sinó que també pel treball conscient que ha sabut fer el mestre guixolenc. En Vilà, mereix doncs, un elogi calorós. L'«Orfeó Cants de Pàtria» contribuí d'una manera decisiva a l'èxit insuperable de la sardana de Garreta des d'ara incorporada al repertori dels nostres orfeons.

Una festa admirable de la qual la ciutat guardarà un record gratíssim. — M.

BANYOLES. — Organitzades per uns amants de la sardana, tindrà lloc en aquesta vila el dia 20 de setembre, una selecte audició a càrrec de la cobla-orquestra «Girona».

Heus ací el programa que pel seu valor transcrivim:

A migdia: concert a l'Hotel Flora. — «Ombres d'amor», Saderra; «Davant la Verge», Morera; «Maria Rosa», Mercader, E.; «Montserratina», Vives; «A cau d'orella», Serra, Josep; «Plany», Soler, N.; «Primavera», Garreta; «Desamor», Saderra.

Tarda: a la Plaça de Turers. — «Girona», Morera; «Somniadora» (tenor solo), Saderra; «La rosada», Garreta; «La única» (tiple solo), Saderra; «Passionera», Soler, J. M.; «Les noies de la costa», Vicens.

Nit: a la Plaça de la Constitució. — «A la memòria de l'avi Pep», Juncà; «Una mitja virtut» (tenor solo), Blanch; «Atreviment» (tiple solo) estrena, Saderra; «Melangia», Tarridas; «Lluna de mel», Mercader, E.; «Gratitud», Saderra.

A S S O C I A C I O N S D E M Ú S I C A

GIRONA. — Selectíssima vetllada d'art, 51 de la Casa Sobrequés. — «Orquestra Snifónica de Madrid», 90 professors. Mestre: Fernàndez Arbós. — Autors: Beethoven, Albèniz-Arbós, Strauss, Respighi, Rimsky-Korsakoff i Dukas.

REUS. — Curs VII, concert LXI. Executant: «Trio Barcelona».—Autors: Beethoven, Joaquim Serra i Schubert.

REUS.—Curs VII, concert LXII. Executant: «Orquesta Sinfónica de Madrid».—Autors: Ernst von Donhanyi, Wagner, Brahms, Prokofieff, Albèniz-Arbós i Strawinsky.

N O T I C I A R I I

Un curt solt publicat en la secció «Noticiari» del nostre darrer nombre, ha merescut un remittit de llarga extensió, que ens ha adreçat l'orquestrina «L'As d'Anglés». Agraïm ben sincerament aqueixa prova de consideració envers SCHERZANDO i tinguin la seguretat els amics d'aquella entitat, que sabrem correspondre prosseguint nostra tasca inspirada sempre vers la major divulgació de la música en general i vers la màxima dignificació del professorat en particular. * Feta aqueixa manifestació d'obligada gentilesa, vagin per aquella orquestrina unes poques línies, que són les últimes. * Mantenim integralment la nostra afirmació de què el qualificatiu d'*equilibrista* aplicat al treball que fa tota entitat musical seriosament organitzada, és no sols una *ironia de mal gust*, sinó encara una expressió molestosa que cal rebutjar. Vulguin els professors de «L'As» com poden fer-ho — actuar en plena consciència de llurs deures professionals i tinguin la seguretat que, ni per omissió ni per equivocació, deixaran de vetilar per llur respecte totes les entitats contractants, evitant per altra part que el mateix, que SCHERZANDO que la Junta del Sindicat d'Orquestres s'hagin d'ocupar novament de casos semblants, que fa pena el tenir que tractar-los i que puguin, ademés, rebre d'aquell públic en possessió tan sols d'elemental cultura el premi per llur treball, que desitgem siga veritablement digne i meritori.

§ La cobla «Girona», sota la direcció del mestre Jaume Baró, ve oferint-nos en l'actual temporada estival audicions de sardanes, incorporant sempre en sos programes obres de l'immortal Garreta, que el públic aplaudeix i escolta amb devoció. Cal

agrair a la cobla «Girona» aquesta expansió de bon gust, que tan satisfà als esperits selectes i condueix per bons camins al públic poc iniciat.

§ Les entitats instrumentals que actuaran durant la propera temporada en els salons d'espectacles d'aquesta ciutat, han quedat constituïdes amb el següent professorat:

Teatre Albéniz.—«Quintet Emporium». Professors: Casellas, pianista; Jaumeandreu i Pantonet, violins; Sobrequés, violoncel; Mitjà, contrabaix.

Saló Gran-Via. — «Quintet Gaumont». Professors: Comalada, pianista; Saló i Bohigas, violins; Serra, violoncel; Oliva, contrabaix.

Teatre Principal.—Orquestrina «Jazz-Oriental». Professors: Dubau i Suhí, pianistes; Batallé, violí; Escura, trompeta; Roca, trombó; Solà, contrabaix.

Ateneu Social Democràtic.—Quintet «Girona». Professors: Boix, pianista; Mollera i Figueras, violins; Fachi, trombó; Orri, contrabaix.

Centre de Unió Republicana.—Orquestra «Girona». Professors: Baró (J.), Fontaner, Baró (J.), Vilallonga, Giralt, Boix, Baró (P.), Ferrer, Armengoi, Prunell i Planells. «Coliseu Imperial». — Fins que hagi pres possessió la nova empresa arrendatària, no se ens facilitaràn detalls poguent anticipar la possibilitat de que s'encarregarà la direcció i formació del Quintet al mestre Civil. A totes les nostres agrupacions els desitgem bons èxits.

C A R N E T S R E B U T S

De la cobla-orquestra «Els Rossinyols» de Castelló d'Ampuries, oferint els seus serveis ben estimats de llurs amics.

§ De la orquestra «Torrents» de Barcelona. Director: Santiago Torrents. Professors del Teatre del Liceu.

IMPREMTA

DALMAU CARLES, PLA. S. A.

GIRONA